

Some Bible readers believe that, prior to the New Testament, grace did not exist.

TORAH PORTION for Shabbat: September 25, 2021
Sukkot Shabbat Chol HaMoed (| Intermediate Day of Sukkot on Shabbat)

- Torah: Exodus 33:12-34:26
- Haftarah: Ezechiël 38:18-39:16
- Gospel: John 7:31-43

Favor of Messiah

And He said, "My presence shall go with you, and I will give you rest." (Exodus 33:14)

The New Testament speaks about the grace that God bestows upon people through Yeshua. What does that mean? What is "grace"? Many teachers define "grace" as "unmerited favor," but this definition is not completely accurate.

Some Bible readers believe that, prior to the New Testament, grace did not exist. They imagine a false dichotomy between "law" and "grace." On the contrary, the Torah speaks of God's grace frequently, but when we translate the Hebrew to English, we usually translate the Hebrew word *chen* (חֵן) as "favor." The same word stands behind the Greek word *charis* (χάρις) which we translate as "grace." In the Bible, grace and favor are the same thing. Moses insisted that, if he had truly found favor in God's sight, the LORD would not send him alone to lead Israel. The LORD replied, "My Presence shall go with you." God promised to accompany Moses, but He did not promise to accompany the nation. His favor rested on Moses but not on Israel.

Moses refused the offer. He refused to separate himself from the people. He implored, "If Your presence does not go with us, do not lead us up from here" (Exodus 33:15). He intentionally identified himself with the whole nation of Israel so that, if God was going to treat him with any favor, He must also treat the whole nation with the same favor:

For how then can it be known that I have found favor in Your sight, I and Your people? Is it not by Your going with us, so that we, I and Your people, may be distinguished from all the other people who are upon the face of the earth? (Exodus 33:16)

By positioning himself with Israel, Moses put the Almighty in an awkward position. If God intended to express His favor for Moses, He had to accord the same favor to the people of Israel with whom Moses

Sommige bijbellezers geloven dat vóór het Nieuwe Testament genade niet bestond.

TORAH PORTIE voor Shabbat: 25 september 2021
Sukkot Shabbat Chol HaMoed (| Tussendag van Sukkot op Shabbat)

- Torah: Exodus 33:12-34:26
- Haftarah: Ezechiël 38:18-39:16
- Evangelie: Johannes 7:31-43

Gunst van de Messias

En Hij zeide: "Mijn aanwezigheid zal met u gaan, en Ik zal u rust geven." (Exodus 33:14)

Het Nieuwe Testament spreekt over de genade die God schenkt aan mensen via Yeshua. Wat betekent dat? Wat is "genade"? Veel leraren definiëren "genade" als "onverdiende gunst," maar deze definitie is niet helemaal juist.

Sommige bijbellezers geloven dat, vóór het Nieuwe Testament, genade niet bestond. Zij stellen zich een valse tegenstelling voor tussen "wet" en "genade". De Torah spreekt integendeel vaak over Gods genade, maar wanneer wij het Hebreeuws naar het Nederlands vertalen, vertalen wij gewoonlijk het Hebreeuwse woord *chen* (חֵן) als "gunst". Hetzelfde woord staat voor het Griekse woord *charis* (χάρις) dat wij vertalen als "genade". In de Bijbel zijn genade en gunst hetzelfde. Mozes drong erop aan dat, als hij werkelijk gunst had gevonden in Gods ogen, de HEERE voor het leiden van Israël hem niet alleen zou zenden. De HEERE antwoordde: "Mijn Aanwezigheid zal met u gaan." God beloofde Mozes te vergezellen, maar Hij beloofde niet het volk te vergezellen. Zijn gunst rustte op Mozes, maar niet op Israël.

Mozes weigerde het aanbod. Hij weigerde zich af te scheiden van het volk. Hij smeekte: "Als Uw aanwezigheid niet met ons meegaat, leid ons dan niet voort van hier" (Exodus 33:15). Hij vereenzelvigde zich opzettelijk met het gehele volk Israël, opdat, indien God hem met een gunst zou behandelen, Hij ook het gehele volk met dezelfde gunst zou behandelen:

Want hoe kan men dan weten dat ik in Uw ogen een gunst heb gevonden, ik en Uw volk? Is het niet doordat U met ons gaat, zodat wij, ik en Uw volk, onderscheiden worden van al het andere volk dat op de aardbodem is? (Exodus 33:16)

Door zich met Israël te positioneren, bracht Mozes de Almachtige in een lastige positie. Als God Zijn gunst aan Mozes wilde betuigen, moest Hij dezelfde gunst verlenen aan het volk Israël, waarmee Mozes zich zo nauw

so closely identified himself. The LORD agreed to extend His favor for Moses to the whole nation: "I will also do this thing of which you have spoken; for you have found favor in My sight and I have known you by name" (Exodus 33:17).

This story illustrates how the "grace of Messiah" functions. The story also demonstrates that grace is not "an unmerited gift." Through His righteous life and His undeserved suffering, Yeshua of Nazareth merited favor in His Father's eyes. When we identify ourselves with Yeshua and He identifies Himself with us, saying "I and your people," He brings us under the favor He enjoys from the Father. The grace we receive through our association with Yeshua might seem like a free and unmerited gift to us, but for Him, it was not free at all. He earned it, and it cost Him His life.

identificeerde. De HERE stemde ermee in om Zijn gunst voor Mozes uit te breiden tot het hele volk: "Ik zal ook datgene doen waarover gij gesproken hebt, want gij hebt gunst gevonden in Mijn ogen en Ik heb u bij name gekend" (Exodus 33:17).

Dit verhaal illustreert hoe de "genade van de Messias" functioneert. Het verhaal laat ook zien dat genade niet "een onverdiende gave" is. Door Zijn rechtvaardig leven en Zijn onverdiende lijden, verdiende Yeshua van Nazareth gunst in de ogen van Zijn Vader. Wanneer wij ons identificeren met Yeshua en Hij Zich met ons identificeert, door te zeggen "Ik en uw volk," brengt Hij ons onder de gunst die Hij geniet van de Vader. De genade die wij ontvangen door onze vereniging met Yeshua lijkt misschien een gratis en onverdiende gift voor ons, maar voor Hem was het helemaal niet gratis. Hij verdiende het, en het kostte Hem Zijn leven.